

- Львів. — Літопис: Центр гуманітарних досліджень Львівського національного університету. — 2002. — С. 406–415.
2. *Бахтін М. М.* Проблема тексту у лінгвістиці, філології та інших гуманітарних науках // Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / За ред. М. Зубицької. — Львів. — 2002. — С. 416–421.
3. *Бахтін М.* Проблема речевих жанрів // Бахтін М. Літературно-критическіє статті. — М.: Худ. література, 1986. — С. 428–473.
4. *Буревій К.* Європа чи Росія? Про шляхи розвитку сучасної літератури. — М.: Пролетарське слово, 1926. — 39 с.
5. *Гавський С.* На літературно-методологічні теми // Життя і революція. — 1926. — № 4. — С. 81–88.
6. *Дорошкевич О.* Моя апологія альбо оборона // Життя і революція. — 1925. — № 11. — С. 72–74.
7. *Дорошкевич О.* Ще слово про Європу // Життя і революція. — 1925. № 6, 7. — С. 63–68.
8. *Зеров М.* Євразійський ренесанс і пошехонські сосни // Життя і революція. — 1925 — № 11. — С. 67–72.
9. *Зеров М.* Європа — Просвіта — Освіта — Лікнеп // Життя і революція. — 1925. — № 6, 7. — С. 68–71.
10. *Зеров М.* Наші літературознавці і полемісти // Червоний шлях. — 1926. — № 7. — С. 84–92.
11. *Зеров М.* Перед судом методолога // Життя і революція. — 1926. — № 4. — С. 84–91.
12. *Кожина М. Н.* О диалогичности письменной научной речи — Пермь: ПГУ, 1986. — 91 с.
13. *Кучинский Г. М.* Диалог и мышление. Минск: Из-во БГУ, 1983. — 190 с.
14. *Лагутин В. И.* Проблемы анализа художественного диалога — Кишинев: Штиинца, 1991. — 98 с.
15. *Меженко Ю.* Європа чи просвіта? // Життя і революція. — 1925. — № 5. — С. 51–53.
16. *Пилипенко С.* Голова без хвоста // Плужанин. — 1925. — № 5. — С. 1–2.
17. *Пилипенко С.* Проблема організації літературних сил // Культура і побут. — 1926. — № 7, 8, 9.
18. *Пилипенко С.* Про пана Пшестельського й про маркезм наживоріт // Плужанин. — 1925. — № 6. — С. 19–20.
19. *Пилипенко С.* Тов. М. Хвильовий у ролі літпопа // Плужанин. — 1925. — № 3. — С. 21–22.
20. *Пилипенко С.* Хто ліквідує пролетлітературу? // Культура і побут. — 1926. — № 37.
21. *Поліщук В.* Літературний авангард. Перспективи розвитку української культури, полеміка і теорія поезії — Х.: ДВУ, 1926. — 131 с.

22. *Прохоров Е. П.* Журналистика в режиме диалога // Вестник Московского университета. — 1995. — № 1. — С. 3–14; 1995. — № 2. — С. 7–19.
23. *Савченко Я.* Азійський апокаліпсис. — К.: Глобус, 1926. — 46 с.
24. *Хвильовий М.* Україна чи Малоросія? — Памфлети / За ред. М. Жулинського. — К.: Смолоскип, 1993. — 290 с.
25. *Щупак С.* На літературні теми. (Про спробу утворити нове літературне об'єднання // Пролетарська правда. — 1925. — № 245. — 25.10.
26. *Щупак С.* Псевдомарксизм Хвильового // Життя і революція. — 1925. — № 12. — С. 61–69.
27. *Яловий М.* Теоретична плутанина ліквідагорів // Культура і побут. — 1926. — № 36.

Надія Шаповаленко

ПУБЛІЦИСТИЧНІСТЬ РОМАНУ ІВАНА БАГРЯНОГО "ТИГРОЛОВИ"

Публіцистичність за своїм змістом більш широке поняття, ніж публіцистика з її сталою системою жанрів. Публіцистичність це властивість певного інформаційного продукту (вербального чи невербального), котру можна розуміти як ідеологічну полеміку з якоюсь політикою, станом речей, громадською думкою чи соціальним устроєм. А оскільки ідеологія, котру пропонує своєму реципієнту автор, не оформлена у окремий твір, то й подається вона не концентровано, а своєрідним методом дифузії, розсіювання думки по всьому тексту. При цьому окремі семантичні елементи об'єднуються в систему, яка у повному обсязі висловлює авторську думку. Класик українського журналістичного вистав Володимир Здоровега пише: "Публіцистичність — проникнення характерного для публіцистики методу у твори непубліцистичні за своєю основою. Публіцистичність виникає тоді, коли автор прагне зворушити реципієнта, вплинути на його свідомість, викликати відповідну реакцію. Змінити не тільки уявлення, а й поведінку людини, викликати її відповідні вчинки. Поняття публіцистичності органічно включає в себе широке суспільне звучання, проблемність, тенденційність, полемичність і специфічну, властиву саме для публіцистики образність" [3, 31].